

Sygn. akt VIII C 1385/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2016 r. w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł.

przeciwko J. W.

o zapłatę

1. zasądza od J. W. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. kwotę 2.635,52 zł (dwa tysiące sześćset trzydzieści pięć złotych i pięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w pozostałej części;
3. nie obciąża J. W. kosztami procesu strony powodowej;
4. ustala, że odpowiedzialność J. W. jest solidarna z odpowiedzialnością M. W. w zakresie kwoty 2.635,52 zł (dwa tysiące sześćset trzydzieści pięć złotych i pięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty - na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi z dnia 28 stycznia 2016 r. o sygn. akt VIII Nc 501/16.

Sygn. akt VIII C 1385/16

UZASADNIENIE

W dniu 22 stycznia 2016 roku powód (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanym J. W. i M. W. powództwo o zapłatę solidarnie kwoty 5.838,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż pozwanemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) znajdującego się w budynku położonym przy ulicy (...) w Ł., należącym do zasobów mieszkaniowych powoda. W konsekwencji na pozwanym ciąży obowiązek uiszczania miesięcznych opłat związanych z korzystaniem z przedmiotowego lokalu w wysokości określonej uchwałami organów Spółdzielni. Za uiszczanie opłat solidarnie z pozwanym odpowiada J. W., jako osoba pełnoletnia, wspólnie z nim zamieszkująca. Pozwani nie wywiązali się z powyższego obowiązku, na skutek czego ich zaległość z tytułu opłat za korzystanie z lokalu za okres od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia 30 listopada 2015 roku wynosi 5.685,48 zł, zaś z tytułu odsetek za okres od dnia 1 maja 2015 roku do dnia 30 listopada 2015 roku – 152,71 zł. Pomimo wezwań do zapłaty pozwani nie spłacili wskazanego zadłużenia.

W dniu 28 stycznia 2016 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanym nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 501/16), którym zasądził dochodzoną pozew kwotę wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości, podnosząc, że w toku sprawy rozwodowej pozwany zobowiązał się do uiszczania opłat za przedmiotowy lokal. Jednocześnie J. W. wskazała, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, która uniemożliwia jej spłatę zadłużenia wobec powoda.

W piśmie procesowym opatrzonym datą 10 maja 2016 roku powód podtrzymał żądanie pozwu, wnosząc dodatkowo, aby odpowiedzialność pozwanej była solidarna z odpowiedzialnością pozwanego wynikającą z wydanego w sprawie nakazu zapłaty.

Na rozprawie w dniu 21 lipca 2016 roku pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo co do zasady, jednocześnie ograniczając jego wysokość do kwoty 2.635,52 zł z ustawowymi odsetkami jak w pozwie i cofając pozew w pozostałym zakresie, tj. co do kwoty 3.202,67 zł, która została uiszczona przez pozwanego. Pozwana, nie kwestionując wysokości zadłużenia wskazanego w pozwie, wniosła o oddalenie powództwa w całości wskazując, że nie ma środków finansowych na jego spłatę, zakwestionowała ponadto zasadność obciążenia jej osoby kosztami procesu, podnosząc, że pozwany nie przekazał jej żadnej wiadomości o zadłużeniu lokalu, informacji w tym zakresie nie otrzymała również od powoda.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy z dnia 8 grudnia 2004 roku zawartej pomiędzy powodem a pozwanym M. W. doszło do przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...), przysługującego pozwanemu, będącemu członkiem powodowej Spółdzielni, na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Pozwany nabył przez przekształcenie wskazane prawo do wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej wraz z pozwaną J. W..

Nabyte przez pozwanych prawo uprawniało ich do używania lokalu na cele mieszkaniowe w zamian za opłacanie czynszu oraz opłat zaliczkowych za świadczenia związane z jego eksploatacją, przy czym obowiązek, o którym mowa wyżej, miał solidarny charakter. Wysokość wskazanych opłat była ustalana uchwałami podejmowanymi przez organy Spółdzielni i przekazywana do wiadomości jej członków.

(informacja o wysokości opłat k. 23, k. 25, k. 26, uchwały k. 27-33, umowa k. 60-63, wydruk z księgi wieczystej k. 64-66, okoliczności bezsporne)

W listopadzie 2013 roku pozwany wyprowadził się z przedmiotowego lokalu, pozostawiając w nim żonę wraz z dziećmi. W 2015 roku pomiędzy pozwanymi został orzeczony rozwód. W toku sprawy sądowej o rozwód pozwany zobowiązał się uiszczać opłaty związane z lokalem, której to powinności jednak uchybiał. Jednocześnie pozwana nie interesowała się, czy M. W. wywiązuje się ze złożonych deklaracji.

Na skutek zaniechania uiszczania opłat, zaległość pozwanych wobec powoda na dzień 30 listopada 2015 roku wyniosła łącznie 5.838,19 zł, z czego kwota 5.685,48 zł stanowiła należność główną, zaś kwota 152,71 zł odsetki.

(dowód z przesłuchania pozwanej 00:05:34–00:17:03, raport o naliczeniach k. 14-18, protokół rozprawy k. 46-48, okoliczności bezsporne)

Na skutek dokonanych przez pozwanego po wytoczeniu przedmiotowego powództwa wpłat, wysokość zadłużenia pozwanych liczona na dzień wyrokowania wynosiła 2.636,52 zł.

(okoliczność bezsporna)

Pozwana J. W. mieszka wraz z dwójką małoletnich dzieci. W dniu 3 czerwca 2015 roku pozwana zawiesiła prowadzoną działalność gospodarczą i obecnie jest bezrobotna. Utrzymuje się z alimentów na dzieci w kwocie 1.000 zł, korzysta również z pomocy rodziców. Jest współwłaścicielką przedmiotowego lokalu o wartości ok. 300.000 zł, współwłaścicielką nieruchomości rolnej o wartości ok. 20.000 zł oraz właścicielką maszyny do wykrawania pudeł o wartości ok. 40.000 zł.

(dowód z przesłuchania pozwanej 00:05:34–00:17:03, oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 49-50, okoliczności bezsporne)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do prawidłowości i rzetelności sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo po modyfikacji na rozprawie w dniu 21 lipca 2016 roku było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie wskazać należy, że na rozprawie w dniu 21 lipca 2016 roku powód cofnął pozew ponad kwotę 2.635,52 zł z ustawowymi odsetkami jak w pozwie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda bez zrzeczenia się roszczenia nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, której dotyczyło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanej załączonymi do pozwu dokumentami, przy czym pozwana J. W. nie kwestionowała żadnych okoliczności faktycznych mających znaczenie dla rozstrzygnięcia – nie zaprzeczyła istnieniu wierzytelności oraz jej wysokości, czemu dała wyraz na rozprawie w dniu 21 lipca 2016 roku, zatem Sąd przyjął, że okoliczności te nie są sporne i zostały przez pozwaną przyznane (art. 230 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.635,52 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, co było zgodne z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 § 1 k.c., i w całości zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze szczególnie trudną sytuację życiową pozwanej, która, zdaniem Sądu, oceniana przez pryzmat zasad współzycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest przy tym suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego i od oceny tegoż sądu należy przesądzenie, że taki szczególnie uzasadniony wypadek nastąpił w rozpoznawanej sprawie oraz usprawiedliwia odstąpienie od obowiązku ponoszenia kosztów procesu (por. m.in. postanowienie SN z dnia 25.03.2011 r., IV CZ 136/10, LEX nr 785545; postanowienie SN z dnia 19.01.2012 r., IV CZ 118/11, LEX nr 1169157; postanowienie SN z dnia 26.01.2012 r., III CZ 10/12, OSNC 2012/7-8/98; postanowienie SN z dnia 9.02.2012 r., III CZ 2/12, LEX nr 1162689). W ocenie Sądu taki właśnie szczególnie wypadek zachodzi w stosunku do pozwanej. Należy mieć na względzie, że pozwana J. W. ma na utrzymaniu dwójkę dzieci, jest osobą bezrobotną, utrzymującą się wyłącznie z należnych dzieciom świadczeń alimentacyjnych oraz pomocy rodziców. Wprawdzie pozwana posiada majątek w postaci nieruchomości i ruchomości, to jednak w zakresie nieruchomości jest wyłącznie ich współwłaścicielem, co nawet w przypadku chęci ich spieniężenia wymagałoby zgody innych współwłaścicieli, co się zaś tyczy posiadanej maszyny do wykrawania, niewątpliwie służyła ona pozwanej do prowadzenia działalności gospodarczej, obecnie zawieszona, i jej sprzedaż może uniemożliwić pozwanej w przyszłości wznowienie działalności. Reasumując, analiza sytuacji życiowej i majątkowej J. W. doprowadziła Sąd orzekający w sprawie do przekonania, że pozwana nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów procesu, co uzasadnia zastosowanie przepisu art.

102 k.p.c. do rozstrzygnięcia w ich przedmiocie (por. m.in. wyrok SA w Białymstoku z dnia 11.04.2014 r., I ACa 9/14, LEX nr 1455540; wyrok SA w Łodzi z dnia 27.11.2013 r., I ACa 725/13, LEX nr 1409197; wyrok SA w Szczecinie z dnia 25.10.2012 r., I ACa 571/12, LEX nr 1237890).

W wyroku Sąd zastrzegł ponadto, że odpowiedzialność pozwanej jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanego M. W. w zakresie kwoty 2.635,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty – na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 28 stycznia 2016 roku o sygn. akt VIII Nc 501/16.